

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 23 maja 2013 r.

DOLiS/DEC-574/13

[...]

DECYZJA

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r. poz 267) oraz art. 12 pkt 2 i art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst jedn. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie wniosku Pani J.L., zam. B. [...], w związku z przetwarzaniem jej danych osobowych przez A. S.A. z siedzibą w W. [...],

umarzam postępowanie.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani J.L., zam. B. [...], (dalej – Skarżąca) dotycząca przetwarzania jej danych osobowych przez A. S.A. z siedzibą w W. [...] (dalej – Spółka).

W treści Skargi Skarżąca poinformowała, że jej dane osobowe: imię i nazwisko, będące częścią jej adresu e-mail zostały upublicznione poprzez przesłanie przez pracownika Spółki – Regionalnego Kierownika Sprzedaży, w mailu „grupowym” w dniu [...] maja 2012 r., „jako negatywna odpowiedź rekrutacji”.

Skarżąca podniosła, że jej prywatny adres e-mail zawierający jej imię i nazwisko, określa jej tożsamość i pozwala na jej zidentyfikowanie a Spółka naruszyła jej prawo do ochrony danych

osobowych udostępniając innym odbiorcom wiadomości informacje takie jak: imię, nazwisko, adres e-mail, fakt odrzucenia w procesie rekrutacji, którego warunkiem było posiadanie rocznego doświadczenia w zarządzaniu zespołem, jak również wykształcenia wyższego oraz cyt.: „fakty, które można skojarzyć: doświadczenie w branży finansowej, jak również możliwość skojarzenia, iż byłam [Skarżąca] osobą bezrobotną, czyli moja sytuacja ekonomiczno społeczna, fakt chęci podjęcia zatrudnienia na terenie Warszawy(...)”. Dodatkowo Skarżąca wskazała, że w jej ocenie zamknięty krąg adresatów nie określa bezpośrednio liczby odbiorców, ponieważ taką informację zawierającą „dobro osobiste”, tj. jej imię i nazwisko, „bardzo łatwo jest rozesłać do innych użytkowników”. Skarżąca dodała, że czuje się cyt.: „zniesławiona, znieważona” faktem udostępnienia jej nazwiska w połączeniu z informacją o odrzuceniu jej kandydatury w procesie rekrutacyjnym, oraz że „została zachwiana ochrona [jej] dobrego imienia, która może mieć wpływ po rozprzestrzenieniu się tej informacji (branża finansowa) na kłopoty związane ze znalezieniem zatrudnienia w danym sektorze”.

W związku z powyższym Skarżąca wniosła do organu do spraw ochron danych osobowych o nakazanie Spółce usunięcia jej danych osobowych.

W toku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych (dalej – GIODO) ustalił, co następuje.

- 1) W dniu [...] maja 2012 r. Spółka skierowała do Skarżącej, za pośrednictwem poczty elektronicznej na adres: [...]@wp.pl, wiadomość o treści, cyt.: „Dziękuję za wzięcie udziału w procesie rekrutacji na stanowisko Managera Punktu Kredytowego. Proces właśnie został zakończony. Wyłoniliśmy osobę, z którą nawiązaliśmy współpracę. Państwu dziękuję i życzę powodzenia :-) (...) Regionalny Kierownik Sprzedaży A. SA (...)”. Jako adresaci tej wiadomości, poza Skarżącą, wskazane zostały cztery inne osoby, przy czym wszystkie adresy e-mail z tej listy mailingowej były widoczne dla każdego z odbiorców.
- 2) Pismem z dnia [...] czerwca 2012 r. Skarżąca zgłosiła Spółce roszczenia finansowe na kwotę 30 000 PLN, wynikające z naruszenia jej danych osobowych, do czego Spółka ustosunkowała się w odpowiedzi udzielonej Skarżącej pismem z dnia [...] czerwca 2012 r..
- 3) Nie jest stałą praktyką Spółki rozsyłanie wiadomości pocztą elektroniczną, do osób biorących udział w procesie rekrutacyjnym, przy użyciu tzw. „list mailingowych”. Spółka oświadczyła, że cyt.: „w zakresie rekrutacji korzysta z portalu R., gdzie takie praktyki są wykluczone. Sytuacja opisana w skardze była wyjątkowa ponieważ pracownik, który się tego dopuścił nie zachował obowiązujących w Spółce standardów dotyczących rekrutacji pracowników, za co został ukarany karą upomnienia; uczulono pracowników na takie zachowania i przeprowadzono szkolenie”.
- 4) Spółka nie przetwarza aktualnie danych osobowych Skarżącej. Skarżąca brała udział w procesie rekrutacyjnym i jej dane były przetwarzane wyłącznie w tym celu.

W tym stanie faktycznym GIODO zważył, co następuje.

Na wstępie należy wskazać, że po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił, iż dane osobowe Skarżącej, również w zakresie adresu e-mail, były przetwarzane przez Spółkę w związku z postępowaniem rekrutacyjnym zakończonym w maju 2012 r. Zasadniczym zatem faktem mającym wpływ na treść niniejszego rozstrzygnięcia jest okoliczność, iż dane osobowe Skarżącej nie są już przetwarzane przez Spółkę.

Odwołując się do regulacji art. 18 ust. 1 ustawy należy zaznaczyć, iż GIODO nakazuje z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, przywrócić stan zgodny z prawem w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych. W rozpatrywanej sprawie jednak stanu niezgodności z prawem w dacie wydania decyzji nie stwierdzono. W myśl natomiast art. 17 ust. 2 ustawy, na podstawie ustaleń kontroli inspektor może żądać wszczęcia postępowania dyscyplinarnego lub innego przewidzianego prawem postępowania przeciwko osobom winnym dopuszczenia do uchybień, jednakże w niniejszym przypadku osoba winna niedochowania należytej staranności przy adresowaniu korespondencji elektronicznej Spółki poniosła odpowiedzialność dyscyplinarną, więc skierowanie przez Generalnego Inspektora wniosku, o którym mowa w tym przepisie byłoby bezprzedmiotowe.

Zgodnie zaś z art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części. Takie stanowisko organu znajduje odzwierciedlenie w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego. W wyroku z dnia 27 czerwca 1997 r. (I SA/Wr 871/96) Naczelnego Sądu Administracyjnego – Ośrodek Zamiejskowy we Wrocławiu wskazał, że „z bezprzedmiotowością postępowania mamy bowiem do czynienia wówczas, gdy w sposób oczywisty organ stwierdzi brak podstaw prawnych i faktycznych do merytorycznego rozpatrzenia sprawy. Oznacza to, że wszystkie elementy badanego stanu prawnego i faktycznego są tego rodzaju, że niepotrzebne jest postępowanie mające na celu wyjaśnienie wszystkich tych okoliczności w sprawie”. Takie samo stanowisko zostało przedstawione w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego – Ośrodek Zamiejskowy w Łodzi z dnia 18 kwietnia 1995 r. (SA/Łd 2424/94).

Reasumując, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych na podstawie dokonanych ustaleń stwierdził bezprzedmiotowość niniejszego postępowania, co tym samym determinuje uznanie, iż spełnione zostały przesłanki umorzenia postępowania przewidziane przepisem art. 105 § 1 Kpa.

Niezależnie od powyższego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych skorzystał z przysługującego mu na podstawie art. 19 ustawy o ochronie danych osobowych uprawnienia i zawiadomił właściwy organ ścigania o popełnieniu – przez osobę odpowiedzialną w ww. Spółce za przetwarzanie danych osobowych Skarżącej – przestępstwa określonego w art. 51 ustawy, polegającego na udostępnieniu osobom nieupoważnionym jej danych osobowych.

W tym stanie faktycznym i prawnym GODO rozstrzygnął, jak na wstępie.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy, art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), strona niezadowolona z niniejszej decyzji, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, może zwrócić się do GODO (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.